

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 г 12/2024
11.12.2024. године
Београд

Врховни суд, судија Драгана Маринковић, у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., кога заступа пуномоћник Александар Бељан, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Р4 г 4/24 од 07.11.2024. године, донео је дана 11.12.2024. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Нишу Р4 г 4/24 од 07.11.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Р4 г 4/24 од 07.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор предлагача за утврђење да је предлагачу у предмету Апелационог суда у Нишу Гж 3490/24 повређено право на суђење у разумном року, као и да се наложи поступајућем судији да у року од 15 дана предузме радње из своје надлежности ради убрзања и окончања парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова овог поступка.

Против наведеног решења, предлагач је благовремено изјавио жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о жалби предлагача на основу чланова 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон) и утврдио да жалба предлагача није основана.

У поступку доношења побијаног решења нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП на које Врховни суд пази по службеној дужности.

Према разлозима побијаног решења, предлагач је 18.10.2024. године поднео приговор ради убрзања поступка који се води пред Апелационим судом у Нишу под бројем Гж 3490/24. На основу извештаја судије известиоца утврђено је да је поступак покренут тужбом поднетом Основном суду у Нишу 04.02.2014. године (ради накнаде

штете настале у саобраћајној незгоди на граничном прелазу Евзони, између Грчке и Северне Македоније) у предмету П 11780/16. По пријему тужбе тужиоцу је наложено да изврши превођење тужбе на македонски језик јер је тужено инострано осигуравајуће друштво, а након тога је по спроведеном поступку расправа закључена и донета пресуда 01.12.2015. године, против које је изјављена жалба. Другостепени суд је одлучио о жалби 24.11.2016. године, тако што је делимично укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење. У току поновног поступка изведени су докази вештачењем и одлучено пресудом од 19.10.2017. године на коју су такође изјављене жалбе. Другостепени суд је отварио расправу и одлучио о жалбама пресудом Гж 1306/18 од 03.10.2019. године, против које је тужилац изјавио ревизију. Врховни касациони суд је одлучио о ревизији пресудом Рев 971/21 од 30.10.2021. године, којом је ревизија делимично одбијена, а делимично усвојена укинута пресуда другостепеног суда и предмет враћен том суду на поновно суђење. Другостепени суд је по одржаној расправи одлучио пресудом Гж 3543/21 од 23.12.2022. године, а тужилац је 31.03.2023. године изјавио ревизију, о којој је Врховни суд одлучио решењем Рев 1178/2023 од 08.02.2024. године, тако што је укинуо другостепену пресуду и предмет вратио том суду на поновно суђење. Након достављања предмета другостепеном суду 02.08.2024. године, исти је заведен под бројем Гж 3490/24 и решењем од 04.09.2024. године отворена је и заказана расправа пред другостепеним судом за 08.11.2024. године. Поступајући у складу са примедбама Врховног суда (да је у конкретном случају требало применити грчки закон као закон државе у којој се догодила незгода), упућена је замолница надлежном државном органу Грчке за пружање међународне правне помоћи и одређен преводилац за грчки језик. Анализирајући поступање судова и дужину трајања конкретног судског поступка, првостепени суд је закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, имајући у виду да поступак траје око десет година, али да се ради о сложеном поступку с обзиром на чињенична и правна питања која треба расправити, да је у питању спор ради накнаде штете са елементом иностраности, да је у току поступка спроведено више вештачења и саслушање сведока, а што је све допринело дужини трајања целокупног поступка. Имајући у виду да је у предмету Гж 3490/24, након враћања из Врховног суда, отворена и заказана расправа пред другостепеним судом, уз предузимање потребних радњи ради окончања поступка, поступање другостепеног суда не може се оценити као неажурно или ван разумног рока.

Оцењујући наводе жалбе, Врховни суд налази да је првостепени суд потпуно и правилно утврдио чињенице које су од значаја за одлуку у овом предмету, као и да је на тако утврђено чињенично стање правилно применио материјално право одбијајући приговор преласача из разлога које у свему прихвата и овај суд.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа и врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Разумна дужина трајања судског поступка представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се отклонила неизвесност, а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује и правна сигурност странака. Оптимално потребно време за окончање поступка је

релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, поступање суда, природа захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца захтева.

Полазећи од наведених материјално правних одредби у контексту утврђеног чињеничног стања, Врховни суд налази да је првостепени суд одлучујући о приговору предлагача приликом доношења побијаног решења узео у обзир све наведене околности. Приступајући општој анализи поступка и сабирајући рокове различитих етапа поступка, укупно трајање само по себи не може се оценити претерано дугим, с обзиром на околности конкретног случаја. Чињеница да поступак траје укупно око десет година, што се жалбом посебно указује, не може се сматрати неразумним имајући у виду сложеност чињеничних и правних питања, да је у питању спор са елементом иностраности, те да је у предмету поступано у три фазе судског поступка (првостепени, другостепени и ревизијски поступак). Поступање другостепеног суда у предмету Гж 3490/24, након враћања из Врховног суда, не може се сматрати неделотворним, имајући у виду да је отворена и заказана расправа пред другостепеним судом, уз предузимање потребних радњи ради окончања поступка. Зато су као неосновани оцењени жалбени наводи предлагача којима се нарочито указује на укупно трајање поступка, имајући у виду да се разумни карактер трајања неког поступка оцењује у функцији свих посебних околности случаја, које су правилно утврђене и оцењене.

На основу изложеног, Врховни суд је одлучио као у изреци, применом члана 17. и 20. Закона о заштити права на суђење у разумном року, а о жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова на основу члана 16. став 4. наведеног закона.

Захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен, применом члана 153. и члана 165. ЗПП који се примењују на основу члана 30. Закона о ванпарничном поступку имајући у виду да предлагач није успео у поступку по жалби.

СУДИЈА
Драгана Маринковић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба
у смислу одредбе члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић